

OSTROVNÍK

školní časopis žáků a učitelů ZŠ sv. Voršily v Praze

speciální číslo 55

leden 2018

www.zssv.cz

Rozhovor s panem biskupem Václavem Malým

Rozhovor s panem biskupem Václavem Malým

Ve středu 13. prosince 2017 navštívil naši školu biskup Václav Malý v rámci každoroční vizitace. Svou návštěvu zahájil nejprve pozdravem ve školním rozhlase, pak předal diplomy žákům oceněným v rámci svatovojtěšské školní poutě. Celou hodinu věnoval besedě s žáky z třetích až devátých tříd. Žáci kladli rozmanité otázky a pan biskup na ně postupně odpovídal. Mluvílo se o kněžství, rodině i aktuálních společenských tématech.

Kdo vás přivedl k víře?

Měl jsem hluboce věřící rodiče. Rodiče vírou žili a byli pro víru ochotni také něco obětovat. Toho si velmi vážím. Rodiče mě vzdělávali. V rodině jsme četli Bibli, pravidelně jsme se modlili. Můj tatínek byl učitel, rád učil, veřejně vyznával víru a v období komunismu proto musel opustit místo učitele. A to byl pro mě největší vklad do mého života, že stojí za to pro víru něco obětovat.

Proč jste se stal knězem?

Knězem jsem už 42 let. Chtěl jsem druhým lidem sdělit, kdo je to Pán Ježíš. Zaujala mě od mládí jeho osoba. Chtěl jsem studovat nejdříve archeologii Blízkého Východu. Myslel jsem, že

že budu jezdit na vykopávky do Jordánska, do Iráku, do Iránu. Začal jsem se učit arabsky, ale pak jsem se rozhodl, že se dám na cestu ke kněžství. Chtěl jsem lidem předat, jak je to výborné, když člověk uvěří Pánu Ježíši a co to pro jeho život znamená.

Jak jste se stal knězem?

Kandidát kněžství studuje na teologické fakultě, pobývá na koleji - v semináři, získává poznatky. Mladým mužům je nabízena duchovní pomoc, aby zráli i po duchovní stránce. Studium trvá pět let, příprava pak šest let. Nutnými předpoklady ke kněžství je také to, zda je uchazeč dobrý člověk, zda se modlí, je charakterní a vzdělaný.

Jste rád, že jste biskup?

Někdy je to břímě. Beru to tak, jak to je. Přináší to víc radostí než starostí. Někdy bych se rád stáhl do kouta a věnoval se více sám sobě, své duši.

Sloužil jste v období komunismu mše?

Ano, sloužil. Zůstal jsem katolickým knězem, nesměl jsem však sloužit mše v kostele. Mše jsem sloužil po domácnostech či v různých bytech. 11 let jsem nesměl veřejně působit.

Jaká mše byla pro vás nejvýznamnější?

Primiční mše. V posledních letech to byla mše v Jižním Súdánu - nádherná bohoslužba - bylo to v poledne, sešlo se přes tisíc lidí, ženy byly pestře vystrojeny. Oslovily mě ženy, které mají u prsu dítě a při bohoslužbě tancují. Na tu mši strašně rád vzpomínám.

Jak v cizích zemích probíhají bohoslužby?

Struktura je stejná jako v Čechách, písňě se různí, např. v Africe lidé tancují.

Kde nejraději kázete?

Je to různé. Jednak v kostelích, ale také jsem zván na různá setkání. Nekážu pravidelně ve stejném kostele, ale po různých kostelích při návštěvách farností - poznávám nové lidi a

nové prostředí. Káží i v cizích zemích - čas od času. Preferuji však české prostředí.

Kde bydlíte?

Bydlím na Hradčanském náměstí.

Které země jste navštívil?

Navštívil jsem dost zemí z vlastního zájmu, ale abych také podpořil lidi dobré vůle, lidi, kteří nějakým způsobem trpí. Navštívil jsem všechny země západní Evropy. Byl jsem v Iráku,

Íránu, Číně, Rusku, Moldávii, na Ukrajině, v Albánii, Bulharsku, Maďarsku, Polsku, Rumunsku, Litvě, Lo-

tyšsku, Estonsku, Indii, Turecku, Libanonu, Jižním Súdánu, Ugandě, na Kubě, v Salvadoru. Mám na starosti české krajany na celé planetě, a proto jsem byl i v Austrálii, USA a Kanadě.

Kolik umíte jazyků?

Jazyky jsem se učil při práci v kotelně z různých učebnic a slovníků. Čtu v mnoha jazycích, několika jazyky se domluvím.

V jakém předmětu jste byl nejlepší?

Učil jsem se dobře. Nešlo mi kreslení a ruční práce.

Jaké jste měl kamarády?

Kamarády jsem měl normální jako vy. Vyrůstal jsem na Smíchově. Lumpáčili jsme jako správní kluci. Hráli jsme fotbal, na indiány, bojovali jsme v rámci různých her.

Jaké bylo nejtěžší rozhodnutí ve vašem životě?

V minulosti, když jsem se přidal ke skupině lidí, kteří se veřejně zastávali těch, kteří byli nevině pronásledováni. Pak jsem nesměl působit veřejně jako kněz, nesměl jsem pracovat v nemocnici, nesměl jsem pracovat s druhými lidmi, musel jsem pracovat v místě, kde jsem byl od ostatních izolován. Nyní je pro mě těžké, když musím rozhodovat o druhých lidech. Dost mě to stojí vnitřních sil. Věci jsou složitější a rozhodnutí jsou těžká.

Jaký je rozdíl mezi tolerancí a lhostejností?

Tolerance pro mě znamená, že unesu, že druhý je jiný, že není stejný jako já. Lhostejnost znamená netečnost, nevšímavost, že mě nezajímá, co se okolo mě děje. Jsem lhostejný k tomu, abych dostudoval, abych si zajistil životní postavení, dosáhl nějakého cíle. Nejhorší je lhostejnost vůči druhým. Žijeme společně s druhými, měli bychom být vychováni k tomu, abychom si všímali, co se kolem nás děje.

Co si myslíte o tom, že si chtějí homosexuálové adoptovat děti?

Je třeba je respektovat, nepohrdat jimi. Určitá část lidí má vrozenou náklonnost ke stejnému pohlaví. Je třeba s nimi jednat s úctou. Nesouhlasím s tím, aby se brali lidé, kteří mají náklonnost ke stejnému pohlaví. Trvám na tom, že jsme zrozeni jako muž a žena a jedním z podstatných rysů je předávat život. Život může předávat muž a žena, jsme tím vybaveni od přirozenosti. Jsem proti tomu, aby se dávalo razítko legitimnosti dvěma lidem stejného pohlaví jako vztahu muž a žena.

Zlegalizoval byste marihuanu?

Jsem proti legalizaci jakékoliv drogy. Pro lékařské účely ano, na předpis, aby to dostávali pouze nemocní lidé, pokud se

jim ulehčí.

Jaký máte názor na křesťanského člověka, který vystupuje jako pankáč?

Každá komunita má svá pravidla, škola má svá pravidla, je nutné je respektovat. Na ulici mi pankáč nevadí.

Jaké předpoklady by měl splňovat kandidát na prezidenta republiky?

Měl by se vyjadřovat slušně, měl by dávat lidi dohromady. Měl by to být člověk, který jednou za čas vystoupí, poukáže na to špatné, co se třeba děje mezi politickými stranami, dá společnosti nějaký směr. Svými projevy, např. 28. října při oslavě vzniku republiky, řekne, co není dobré v životě společnosti a kde je náprava. Měl by orientovat společnost ke kultivovanosti a respektování evropského prostoru. Člověk, který je schopen dialogu, a je také schopen říci ne. Pevný ve svých názorech, člověk solidní, reprezentativní a kultivovaný, nezaujatý proti církvím.

Jak prožíváte Vánoce?

Vánoce prožívám především tak, že sloužím bohoslužby. Štědrý večer trávím u příbuzných. Navštěvuji také nemocné a osamocené lidi.

Děkujeme za rozhovor a do dalšího působení přežeme mnoho sil!